

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

בפני שופטת עינת רון

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נטע רוזנשטוק

המאשימה

נגד

הנאשם

דניאל אדלר
ע"י ב"כ עו"ד יהל בן עובד חג

פסק דין

ייאמר כבר עתה כי הנאשם זוכה מן האשמות שיוחסו לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

לנאשם יוחסו בכתב האישום שני פרטי אישום ובכל אחד מהם עבירה של ניסיון למעשה מגונה בקטינה, לפי סעיפים 349(ב) ו-25 לחוק העונשין.

נטען כנגד הנאשם בכתב האישום כי באמצעות תכנת ה"מסינג'ר" באינטרנט שהוא המקום הציבורי התכתב הנאשם עם המתלוננת – ליאת ותורי, ילידת 1979, שהציגה עצמה בפניו כקטינה בת 14 ובשעה שמצלמת האינטרנט פעלה ושידרה את מעשיו למתלוננת, הרי שבתאריך 27/12/07 ניסה לבצע מעשה מגונה בכך שהפשיל מכנסיו ונגע באיבר מינו בפני מצלמת הרשת ששידרה מעשיו למתלוננת, בידיעתו וזאת לשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים. עוד נטען בפרט האישום השני כי בתאריך 6/1/08 בעת ששוחח הנאשם ברשת האינטרנט עם המתלוננת, שאל אותה שאלות בעלות גוון מיני ברור תוך שניסה לבצע מעשה מגונה בפני קטינה, בכך שהפשיל מכנסיו ותחתונו בביתו וחשף את איבר מינו בפני המצלמה ששידרה מעשיו למתלוננת, בידיעתו וזאת לשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים.

אין למעשה חולק והנאשם אינו מכחיש זאת כי השיחות בינו לבין המתלוננת התקיימו. הנאשם אף אינו מכחיש כי חפץ לקיים שיחות מסוג זה, וכי אף חפץ לבצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

אלא, שלטענת הנאשם שיחותיו אלה ומעשיו אלה נעשו עם בגירות ולא עם קטינות ומלכתחילה כוונו להיות כאלה, דהיינו עם בגירות ולידיעתו, כך אף בוצעו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

ייאמר כבר עתה בתחילת הדיון במיוחס לנאשם בכתב האישום כי ככל שמדובר בשיחות ובמעשים שהם בין שני בגירים ואשר בוצעו בהסכמתם המלאה – אין המדובר במעשה עבירה כלשהו ואין בדעת בית המשפט להתייחס לדעות השונות הקיימות בציבור ובחברה באשר למוסריות שבמעשים מעין אלה והאם יש בהם פסול - אם לאו.

להלן הראיות אשר הובאו בפני בית המשפט באשר למודעותו של הנאשם לגבי גילה של זו המצוייה מולו בהתכתבות הרלבנטית ובאשר לנסיבות קיום השיחות ופתיחת החקירה.

ליאת ותורי, שהיא המתלוננת, התגוררה בתקופה הרלבנטית לכתב האישום יחד עם אחותה יפעת. למיטב זכרונה, הזעיקה אותה אחותה באומרה לה כי מאן דהוא מפחיד אותה באינטרנט ועל כן היא נכנסה להתכתבות ביניהם, תוך שציינה בהכנסה, כי אין המדובר ביפעת אלא בדודה שלה. משהשיחה החלה "לזרום", נשאלה על ידי הנאשם שהזדהה כדניאל לגילה והיא השיבה שהיא בת 14 ואף השיבה לשאלתו כי היא בתולה. השיחה המשיכה אודות הכאב שבאובדן הבתולים ואזי ביקש הנאשם כי היא תאשר את המצלמה שלו וכך עשתה והחלה לצפות בו.

המתלוננת תארה כי הנאשם הכניס את אצבעו לפיו, ליקק את אצבעו ואזי נגע באיבר מינו. בשלב זה ביקשה המתלוננת לחדול באומרה כי עליה לישון.

לאחר זמן מה התקיימה ביניהם שיחה נוספת, במהלכה היא נתבקשה על ידי הנאשם לאשר את מצלמתו וכך עשתה ואז הוא הוציא את איבר מינו ואונן. אותה עת נטלה המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה וצילמה את שראתה באינטרנט.

המתלוננת סיפרה כי במהלך המעשים שאל אותה הנאשם ה"אם היתה רוצה להרגיש אותנו עמוק בפנים".

משנשאלה המתלוננת מדוע הציגה עצמה כילדה בת 14, הסבירה כי צפתה בכתבת תחקירים ב"כלבו טק" אשר עסקה בפדופילים ואף לה ילדה קטנה ועל מנת "שלא יפלו ילדות קטנות בנות 14" עשתה כן.

בחקירה הנגדית אישרה ליאת כי את השיחה הראשונה בין השניים לא היא יזמה ולמעשה, נכנסה לתוך שיחה קיימת, אליה נקראה על ידי אחותה, אשר אינה קטינה ואף לא הזדהתה כקטינה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

המתלוננת אישרה כי לאחר שיחה זו פנתה לראשונה אל משטרה ישראל ולאחר מכן שבה לשוחח עם הנאשם ולדבריה, על מנת לאסוף ראיות, הגם שאינה שוטרת.

המתלוננת אישרה כי צילמה בטלפון שלה אך חלק משיחת המסנג'ר ולא את כולה ואינה יודעת להשיב על השאלה האם יכולה היתה לצלם את כל מהלך השיחה שכן אינה מבינה בכך דבר.

משהטיחה בה ב"כ הנאשם כי למעשה, קודם ביצע הנאשם את המעשים בגופו ורק לאחר מכן על פי השעון המופיע בצילומים נאמר לו כי מדובר בילדה בת 14, עמדה המתלוננת על עמדתה כי הדברים נעשו בסדר הפוך, דהיינו, קודם לכן היא אמרה את גילה ורק לאחר מכן, ביצע הנאשם את המעשים.

המתלוננת סיפרה כי העברת הצילומים מהטלפון לדיסק, אשר נמסר למשטרה ואשר הוצג לבית המשפט, לא נעשתה על ידיה אלא על ידי ידיד כלשהו שלה שאת שמו אינה זוכרת ואין היא גם יודעת לספר הכיצד נעשה התהליך.

ב"כ הנאשם ביקשה להגיש את שלוש הודעותיה של המתלוננת במשטרה.

הודעתה הראשונה (נ/1) נמסרה ביום 30/12/07. בהודעה זו מסרה המתלוננת כי הגיעה למשטרה על מנת להגיש תלונה כנגד הנאשם וזאת לאחר שצפתה בתכנית טלוויזיה אודות פדופילים.

המתלוננת סיפרה על כך שהוזעקה אל המחשב על ידי אחותה וכי הזדהתה כדודה של יפעת בת 14 ואזי החל הנאשם לשאול אותה אודות בתוליה וכיו"ב. לאחר שאישרה לו להתחבר למצלמה הבחינה כי הוא נוגע באיבר מינו.

לאחר תיאור מהלך השיחה ביניהם נשאלה על ידי החוקר האם התכתובות ברשותה וציינה כי אלה אינן ברשותה, אך היא תבדוק אם ביכולתה להדפיסן ואזי תביא אותן למשטרה.

המתלוננת מסרה למשטרה את פרטיו של הנאשם הידועים לה – שמו דניאל ומספר הטלפון הנייד שלו ועוד מסרה כי אף כתובת המסנג'ר שלו אינה ברשותה אותה עת.

הודעתה השנייה של המתלוננת נגבתה ביום 13/1/08 (נ/2) ובה ציינה כי ביום 6/1/08 התכתבה שוב עם דניאל והוא השתמש בהתכתבות זו בביטויים מיניים בוטים הגם שהבהירה לו כי היא בת 14

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

ואף הציגה את צילום ההתכתבות, כפי שהיא מופיע במכשיר הפלאפון שלה ואף הבטיחה לשמור את הצילומים כהוכחה.

ביום 17/2/08 נגבתה מן המתלוננת ההודעה השלישית (נ/3) ובה ציינה כי הגיעה אל המשטרה על מנת למסור את כתובת המסנג'ר של דניאל וכן את כתובת המסנג'ר של אחותה.

יפעת ותורי, אחותה של המתלוננת, סיפרה כי היא שוחחה במסנג'ר עם כל מיני בחורים והנאשם החל לדבר "גסויות" ועל כן העבירה את השיחה לאחותה אשר המשיכה לשוחח איתו ואף צילמה אותו. אחותה היא זו שפנתה לא המשטרה והיא לא היתה מעורבת בכל המהלך.

בחקירה הנגדית אישרה העדה כי קודם לכן שוחחה מספר פעמים במסנג'ר עם הנאשם, במשך 3-4 ימים רצופים שקדמו לשיחה הראשונה עם המתלוננת ותמיד בשעות הערב. היא לא יכולה היתה להצביע על מקור ההיכרות ביניהם. כמו כן אישרה כי אופי השיחה במסנג'ר הוא כזה שניתן להפסיק את השיחה ואין כל הכרח להמשיך אותה. לדבריה, התנהגותו של הנאשם בשיחה הרלבנטית היתה כזו, שהיא קראה לאחותה וציינה כי נדמה לה שמדובר בפדופיל ואזי המשיכה אחותה בשיחה והזדהתה כילדה בת 14.

העדה אישרה כי קודם לשיחה זו ובמהלך השיחות שהיו לה עם הנאשם השנים חיברו מצלמות וצפו זה בזו ואזי במועד הרלבנטי הוא החל לגעת בעצמו, דבר שהביא אותה להזעיק את אחותה.

העדה נשאלה על ידי ב"כ הנאשם הכיצד יכול היה נאשם לדעת כי באותו שלב התחלפו המשוחחות ואין המדובר בעדה עצמה, אשר השתלבה "במשחק" ומציגה עצמה כבת 14, ברם, למעשה, הדוברת לא השתנתה והוא נשאר לשוחח עם העדה שהיא, כאמור בגירה. לעדה לא היתה תשובה על שאלה זו.

אף בית המשפט הפנה אל העדה שאלה, לפיה במשך מספר ימים היא התכתבה עם הנאשם ועלו בהתכתבויות אלה תכנים מסויימים, אשר יתכן ולא נשאו חן מלפניה ואף נמצאו לא מוסריים בעיניה, יחד עם זאת מדובר בשני בגירים המתכתבים ביניהם. מדוע מצאו השתיים לנכון להציג בפניו ילדה בת 14 דווקא.

העדה מסרה כי אינה יודעת מה היו שיקוליה של אחותה לעשות כן.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

ממזכרים שהוגשו לבית המשפט עולה כי בעקבות הפרטים שמסרה המתלוננת למשטרה, פנתה המשטרה ביום 13/1/08 לקבל את פרטי מחזיק מספר הטלפון אותו מסרה המתלוננת וכך נמסרו פרטיו של הנאשם. (ת/3 – ת/4).

עוד עולה כי ביום 13/1/08 סוכם עם המתלוננת כי תגיע מס' ימים לאחר מכן על מנת למסור את ההקלטה שברשותה וכן את פרטי המסנג'ר של הנאשם (ת/2) והנה, היא הגיעה אל המשטרה כחודש ימים לאחר מכן. (ת/6).

הוגשה הודעתו של הנאשם במשטרה (ת/1) אשר נגבתה ביום 31/12/09. האזהרה שקדמה להודעה זו היא בדבר שיחה שניהל הנאשם במסנג'ר ביום 27/12/07 עם קטינה בת 14, במהלכה חשף את איבר מינו ואונן בשידור.

בפתח ההודעה מסר הנאשם כי לא שוחח עם ילדה בת 14 ותמיד ניתן לפרוץ לאינטרנט ולדבר בשמו.

הוא אישר כי הוא נוהג לאונן במסגרת שיחות במסנג'ר, אך עושה כן רק בשיחות עם בגירות ומעולם לא עשה כן בפני קטינות.

הוצגה בפני הנאשם כתובת המסנג'ר של יפעת והוא ציין כי אינו מכיר כתובת זו.

משהוטח בו כי על פי תלונת הקטינה היא הודיעה לו במפורש כי הינה בת 14 וחרף זאת הוא המשיך בשיחה עימה, השיב הנאשם כי אינו מדבר עם קטינות.

משהוטח בו כי קיים סרט בו הוא נראה, ציין הנאשם כי ניתן היה להקליט סרט זה ולשדרו לאחר מכן באופן כזה או אחר, הוא על כל פנים מבצע מעשים מעין אלה רק עם בגירות.

גם משהוצג לו הסרט בצד התכתובות, ציין הנאשם כי כלל הנראה מאן דהוא פרץ ושלח את ההקלטה, אך יחד עם זאת ציין כי לא נתן לאיש את הסיסמה שלו למסנג'ר.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

הנאשם מסר בעדותו בבית המשפט כי לראשונה התכתב עם יפעת בצ'יט ועבר להתכתב עימה בתכנת המסנג'ר לאחר שהיא זו שמסרה לו את כתובתה. כפי שתאר, הפכו השיחות ביניהם ל"בוטות" יותר ויותר והיא אף נאותה לכך שבמהלכן הוא יעשה מעשים מגונים וכי יפתח מצלמה. לדברי הנאשם, יפעת שאלה אותו האם הוא אוהב משחקי תפקידים "קינקיים" והוא השיב לה בחיוב וכך היא כתבה שהיא ילדה בת 14 ובמסגרת זו הוא ביצע את המעשים.

הנאשם סיפר כי משנחקר במשטרה מסר כי מישהו פרץ למחשב שלו והפיץ סרט משום שלא שייך אליו כל מקרה של מעשה מגונה בקטינה כיוון שאינו נוהג לעשות כן והוא עוסק אך בבגירות.

בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי המיוחס לו בטקסט המצוי בדיסק שהוצג לבית המשפט נאמר על ידיו, אלא שהיה זה חלק ממשחק התפקידים עליו סיפר.

משנשאל מדוע איפוא משהוצג לו טקסט זה לרבות כתובת המסנג'ר של יפעת שאותה הוא מכיר, במשטרה, הכחיש כל קשר לדברים, השיב כי תחילה לא קישר את הדברים על הכתובת כיוון שהוא מכיר כתובות רבות ונהג לבצע מעשים מעין אלה פעמים רבות, אלא שעשה כן עם בגירות.

הנאשם עמד על כך כי בחקירתו במשטרה לא יכול היה לייחד שיחה זו מבין רבות אחרות שביצע, אולם עתה הוא זוכר אותה היטב כיוון ששחזר כל פרט ופרט שבה ועל כן זכור לו היטב משחק התפקידים.

הנאשם עמד על כך שעל פי ידיעתו שלו הוא שוחח עם בחורה בת 27 עימה שוחח גם בפעמים קודמות ואשר בחלק מן השיחות אף צפה בה משהיא פתחה את מצלמתה שלה. לא היה כל מושג כי נערכו חילופי משוחחות ולא היה לו כל מושג כי הוא משוחח עם ליאת כלשהי.

גם לאחר שצפה הנאשם בדיסק במהלך החקירה הנגדית, לרבות נוסח השיחה בינו לבין בת שיחו, הוא עמד על כך שלטענתו מדובר היה בחלק ממשחק התפקידים ואם העידו העדות אחרת, הרי שמדובר בשקר.

עוד עלה הן מחומר הראיות שהוצג בפני בית המשפט והן מעדותו של הנאשם עצמו, כי מחשבו של הנאשם לא נתפס על ידי המשטרה בשלב כלשהו של החקירה ולא נערך בו חיפוש כלשהו. כך הם הדברים גם לגבי מחשבה של יפעת ותורי. לא למותר לציין כי איש לא נכנס אל תכנות המסנג'ר של מי מהם על מנת לנסות ולערוך בהן חיפוש אחר תכתובות בין השניים, או שמא ניתן לאתר תכתובות כאלה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

מטעמו של הנאשם הוגשה חוות דעת מומחה (נ/2).
חוות הדעת היא של רביב נדב שהינו אמנם סטודנט במדעי המחשב, אך הינו בעל עסק למתן פתרונות טכנולוגיים ללקוחות עסקיים ופרטיים.
עד זה קיבל מאת ב"כ הנאשם את הדיסק שהוגש לבית המשפט ונתבקש לחוות דעתו בשאלות הבאות:

*) מהו הסדר הכרונולוגי בו צולמו הקבצים הצרובים על גבי הדיסק

*) מה התוכן המופיע בקובץ מסויים

*) האם ניתן לקבל פלט קשיח של שיחת התקשרות באמצעות תוכנת המסנג'ר

*) מהן הפעולות שיש לבצע על מנת להפיק פלט קשיח של התכתבות במסנג'ר

*) כיצד פועלת מצלמת תוכנת המסנג'ר כאשר היא מופעלת במהלך שיחה בין שני משתמשים

רביב נדב קבע כי על גבי הדיסק קיימים שישה קבצי וידאו אשר כולם נצרבו ביום 17/2/08. כל אחד מהקבצים מוטבע בחתימת זמן על פי שניה, המעיד על המועד בו הוקלט לראשונה.

שניים מתוך הקבצים הם זהים ונצרבו על גבי הדיסק פעמיים ומדובר בקבצים שהוקלטו ביום 6/1/08 בשעה 02:52:43 קובץ נוסף הוקלט ביום 6/1/08 בשעה 02:55:25, קובץ נוסף הוקלט ביום 6/1/08 בשעה 03:01:02 קובץ נוסף הוקלט ביום 6/1/08 בשעה 03:27:42 והקובץ האחרון הוקלט ביום 17/2/08 בשעה 22:40:16 ואינו בא ברצף (מבחינת תוכן וזמן) לקבצים הקודמים.

באשר לקובץ המסויים עליו נתבקשה חוות דעתו ציין רביב כי מדובר בחלק משיחת הצדדים, אך לא בשיחה השלמה.

מסקנתו של רביב היא כי הקבצים מופיעים בסדר כרונולוגי.

הקובץ בו מופיעה ההתכתבות ובה המילה "בת 14" (קובץ מס' 5) הוקלט, בוודאות מלאה, לאחר הקבצים 1-4, בהם נראה אדם מבצע בעצמו מעשה מיני.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

פרק הזמן שחלף בין הקובץ האחרון בו נראה אדם מבצע בעצמו מעשים מיניים (קובץ מס' 4) לבין הקובץ בו מופיעה המילה "בת 14" (קובץ מס' 5) הוא של 26 דקות ו-40 שניות.

עוד ציין רביב כי המשתמש במסנג'ר יכול להפיק פלט המבטא את מלוא תוכן השיחה מראשיתה ועד סופה ופרט בחוות דעתו כיצד ניתן לעשות זאת.

כן פרט רביב כיצד ניתן להפעיל את המצלמה במהלך שיחה וכיצד יכול המשתמש האחר לאשר בקשה כזאת או לדחות אותה וכן הכיצד הוא יכול להפסיק את הפעולה בכל שלב שהוא וכך יפסיק לצפות בשידור.

בבית המשפט הדגים נדב על גבי הקובץ מס' 5 הכיצד רואים את תצלום שורות השיחה והכיצד מבחינים כי אין מדובר בשיחה בשלמותה, אלא בחלקים ממנה. לטעמו, לאור ההבהובים הנראים על המסך, הוא מסיק כי השיחה המשיכה תוך כדי צילום הסרטון.

בחקירה הנגדית אישר רביב כי לאחר סיום של תשדורת סרט במסנג'ר לא ניתן לצפות בו שוב, לעומת שיחה מילולית אותה ניתן לגלול קדימה ואחור ולצלם חלקים רלבנטיים. על כן, הסכים כי יש היגיון בכך כי קודם לכן צולם הסרט ורק לאחר מכן המלל שכן את הסרט לא ניתן יהיה לצלם לאחר מכן.

עם זאת, עמד רביב על כך שהקבצים בדיסק צולמו בסדר כרונולוגי.

טענה התביעה בסיכומיה כי לטעמה, התמלאו במקרה זה כל יסודות העבירה אשר יוחסו לנאשם בכתב האישום כי הוא ביצע את המעשה בפומבי ובפני אדם וכי בנסיבות בהן מדובר, הרי ששיחה המשודרת במצלמה ברשת האינטרנט היא בפומבי ובפני אדם ואף תמכה טיעוניה אלה בפסיקה.

אף לטעמי, משבוחר אדם להביא את הגיגיו או את מעשיו ברשת האינטרנט, הרי שבימינו אנו ובהתחשב בסגולותיה של רשת האינטרנט, בנסיבות מסויימות ייחשב כמי שעשה את מעשיו בציבור. עם זאת, לא תמיד כך הם פני הדברים. אף במהלך שימוש ברשת האינטרנט, נשמרת לא אחת פרטיותם של המשתמשים וכך בהתכתבות בין שני צדדים באתר ובתוכנות מסויימות ההתכתבות היא אך ביניהם ועין זרה לא תשזוף התכתבות זו מבלי סיסמה המאפשרת כניסה לתוכנה. על כן, בעצם ההתכתבות בין הנאשם למתלוננת אין משום מעשה או התכתבות "בפומבי", אלא המעשה נשאר בגדר מעשה המתבצע בין שניהם בלבד.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

בענייננו העבירה המיוחסת לנאשם היא עבירה לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין, הקובע כי:
"העושה, בכל מקום שהוא, מעשה מגונה בפני אדם שטרם מלאו לו שש עשרה שנים...."

משמדובר במעשה המצולם במצלמתו של הנאשם ובנסיבות שהובאו בפנינו ואף לא הוכחו ולמעשה, אינן במחלוקת, לאחר ששני הצדדים הסכימו כי הנאשם יצלם את מעשיו וישדרם למתלוננת, הרי ברי גם כי המעשים בוצעו בפני אדם.
לענין זה ראה גם את הקביעות ב-ע.פ(ת"א) 7476/09 ניסים נ. מ"י.

אין גם חולק כי הנאשם אכן חשף את איבר מינו ואף נגע בגופו והכל כמיוחס לו בכתב האישום וכאמור – בפני אדם.

אולם יש לזכור כי אפילו תתקבל טענת התביעה כי הנאשם היה מודע בעת ביצוע המעשים לכך שהוא מבצעם בפני ילדה בת 14, הרי סוף דבר אלה בוצעו בפני אישה בגירה ולא בפני ילדה בת 14 ועל כן, ומבחינה זו, לא מולאו כל יסודות העבירה.

לפיכך, אפילו תתקבל טענת התביעה באשר למודעותו של הנאשם באשר לעת ביצוע המעשים, הרי שמדובר בניסיון לביצוע מעשים מגונים ולא בעבירה המוגמרת.

ב"כ הנאשם ביקשה, עוד בטרם כניסה לעומקן של הראיות אשר הוגשו לבית המשפט כי הנאשם יזוכה מן האשמות שיוחסו לו בכתב האישום וזאת בשל טענה של הגנה מן הצדק.

לטעמה של ב"כ הנאשם לקתה החקירה בענייננו בחסר באופן משמעותי.

הנאשם נחקר לראשונה על ידי המשטרה רק כחודשיים לאחר שהמתלוננת התלוננה נגדו לראשונה במשטרה. במהלך תקופה זו היא המשיכה לשוחח עימו במסג'ר ללא כל בקרה והקליטה חלק מן השיחות כרצונה וללא כל תיעוד ראוי. כך נעשה, הגם שמלכתחילה היו בידי המתלוננת מלוא פרטי הנאשם ובכלל זה כתובת המסג'ר שלו ועל כן ניתן היה להעבירם אל המשטרה באופן מסודר.

יתר על כן, למעשה, כך עולה משהוצג לבית המשפט, המתלוננת היא שניהלה את החקירה. משטרת ישראל לא יזמה פעולת חקירה כלשהי ולא עשתה דבר, אלא ניזונה מדבריה ומפעולותיה של המתלוננת.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

הדברים הוקלטו ותועדו שלא כמתחייב בפקודת הראיות. אין לדעת מי צרב את הדיסק וכיצד, שכן המתלוננת לא מסרה את שם הידיד שלה שעשה זאת. המחשבים לא נבדקו וכך למעשה, טענה ב"כ הנאשם הפכה הגנת הנאשם לבלתי אפשרית כמעט.

לטעמה של ב"כ הנאשם הפגמים שנפלו בחקירה זו הם כה חמורים עד כי על פי ההלכה הפסוקה, אותה צרפה לטיעוניה, יש לזכות את הנאשם.

אף אני סבורה כי היה מקום לנהל את החקירה בתיק זה באופן שונה לחלוטין מן הדרך בו נוהלה. הצדק עם ב"כ הנאשם באשר לכך, כי המשטרה כמעט ולא יזמה במקרה זה פעולות חקירה, למעט איתורו של הנאשם על פי הפרטים אשר מסרה המתלוננת וניזונה למעשה מפעולותיה של המתלוננת, אשר ברי כי אינה אמונה על חקירות.

איני מוצאת פסול בכך כי לאחר הגשת התלונה הראשונית של המתלוננת, לא מיהרה המשטרה אל הנאשם ואל מחשבו. מקובל עלי כי במקרים מעין אלה, ניתן אף ליזום שיחה נוספת עם החשוד, על מנת לוודא ולבסס את החשדות המיוחסים לו, אלא ששיחה כזו צריכה להיות מתואמת עם גורמי המשטרה, מבוקרת כיאות ובאמצעות עזרים טכניים של המשטרה, על מנת שיהיה ניתן להפיק ממנה את הראיות הטובות ביותר.

בענייננו, גורמי החקירה כלל לא ידעו כי בכוונת המתלוננת לשוב ולשוחח עם הנאשם וממילא לא ידעו כי היא תקליט אותו, כך המתלוננת לא הונחתה הכיצד לעשות זאת וכיו"ב.

גורמי החקירה "הניחו" למתלוננת "לנהל" את החקירה כרצונה, בפעולות כרצונה ועל פי לוח זמנים כרצונה. ברי כי הדבר לא ייעשה.

עוד ברי כי היה בכך, סוף דבר, להביא, כפי שהדבר עלה לא אחת במהלך שמיעת הראיות בתיק זה, לפגיעה מהותית בראיות ולאו דוקא בעניינה של ההגנה.

כך למשל, אין לדעת כיום, כיצד צולם הסרטון במכשיר הטלפון של המתלוננת וכיצד הוא הועבר אח"כ לדיסק, מי העביר אותו לדיסק וכיצד עשה זאת. האם במהלך ההעברה הושמטו קטעים, נערכו קטעים אחרים וכיו"ב.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

מעבר לכל אלה, הרי שהפעולות הבסיסיות שנתבקשו לאור תלונתה של המתלוננת היו תפיסת מחשבה שלה ותפיסת מחשבו של הנאשם על מנת לעיין בהם. אמנם, כך הובהר במהלך הדיון בבית המשפט, לא ניתן היה לשדר שוב את הסרט ששודר, ברם את תכתובות המסנג'ר המלאות ניתן היה לשחזר ולהפיק סמוך מיד לאחר הגשת התלונה. כך ניתן היה לדעת כמה תכתובות כאלה התנהלו, באלו תאריכים ומה היה תוכן המלא. גם זאת לא נעשה.

כאמור לעיל, המשטרה הניחה למתלוננת לעשות בחקירה זו כבתוך שלה.

לא נדרשתי לשאלה המשפטית האם יש במחדלי חקירה אלה, שאין ספק שהם מחדלי חקירה משמעותיים, כדי להקים טענה של הגנה מן הצדק שיש בה כדי להביא לזיכוי של הנאשם וזאת בשל שמחדלי חקירה אלה הביאו למצב ראייתי כזה, אשר הביא אותי לקביעותי כפי שתפורטנה להלן.

כפי שציינתי לעיל, עתה, אין לדעת כיצד נצרב הדיסק שהוגש לבית המשפט, האם נערכו התכתובות המופיעות עליו, אם לאו וכיו"ב.

שמעתי את שתי הטענות, זו של התביעה שיש בה משום היגיון רב, כי את מעשיו של הנאשם אשר שודרו במצלמתו, היה צורך לצלם בזמן אמת, שכן אותם לא ניתן לשחזר לאחר מכן בצילום נוסף מתוך המחשב.

יחד עם זאת, הוגשה חוות דעתו של רביב נדב באשר לקבצים המופיעים על הדיסק והמתועדים על פי זמן. על פי קביעותיו של רביב נדב הרי שקודם בוצעו המעשים ורק לאחר מכן בוצעה התכתובת במהלכה נאמר גילה כביכול של המתכתבת.

תשומת הלב לכך שלנאשם עצמו גירסה אחרת ולפיה האמירה באשר לגיל 14 היא חלק ממשחק תפקידים אשר המתכתבת לקחה על עצמה בהסכמה מלאה.

בהתחשב בכך שראיות לא נאספו בפרשה זו כנדרש ומלוא התכתובות לא נאספו בכלל ובזמן אמת בפרט, ולא ניתן לבחון את הגירסאות השונות שהושמעו בהליך זה לעומקן בהעדר מלוא הראיות הנדרשות, ומאחר שעסקינן במשפט הפלילי, הרי שלא ניתן לקבוע במידת הוודאות הדרושה קביעה ממשית כלשהי והספק נותר.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

עוד אציין כי גם לאחר שמיעת עדויותיהן של שתי העדות ליאת ויפעת והתרשמותי מהן בהתרשמות בלתי אמצעית, לא יכולתי ליתן אמון מלא בעדויות אלה ורבו התמיהות העולות מהן.

עם התקדמות חקירתה הנגדית של יפעת, עלה כי למעשה, התקיימו שיחות קודמות בינה לבין הנאשם ולא היתה זו השיחה הראשונה ביניהם. ועוד עלה כי גם בשיחות קודמות עלו ביניהם עניינים מיניים.

לא ברי מדוע לאור שיחות אלה מצאו השתיים כי יש מקום להציג את ליאת בפני הנאשם כילדה בת 14 דוקא, שכן הנאשם שוחח עם יפעת כששוחח בגיר עם בגירה.

שונה עניינו של הנאשם מעניינים של אותם נאשמים אשר נדונו בעקבות תחקירים שבוצעו בטלויזיה, שכן שם דובר על נאשמים ש"שוטטו" ברשת האינטרנט ותרזו אחר קטינות ולצורך איתורם ולכידתם נשלחו אליהם "פתיונות" בדמות בגירות שהתחזו לקטינות. לא כך הוא המקרה שבפנינו.

גם לעדות לא היתה תשובה של ממש מדוע בחרו לפעול כפי שפעלו ותשובתה של ליאת כי בחרה לפעול כנגד פדופילים, אינה נותנת, כאמור, מענה למקרה שבפנינו.

עוד לא עלה במידה הנדרשת של וודאות, הכיצד יכול היה הנאשם לדעת כי המתכתב איתו – יפעת – הוחלפה באחרת ובוודאי לא ברור הענין באשר לשיחה השניה, שבוצעה מכתובת המסנג'ר של יפעת וכאשר המצלמה שלה היתה סגורה והוא לא צפה בה.

גם באשר לעדויות אלה, לא יכולתי להשתחרר מן הספק.

בשל ספקות אלה – יזוכה הנאשם מן האשמות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"א סיון תשע"א, 23 יוני 2011, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13384-02-09 מדינת ישראל נ' אדלר

עינת רון, שופטת